

JEL: M21

DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2024-4-9>

Лариса Олександрівна ЛІГОНЕНКО,

доктор економічних наук,
професор кафедри бізнес-економіки та підприємництва,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана
ORCID ID: [0000-0001-5597-5487](https://orcid.org/0000-0001-5597-5487)

Олександр Володимирович ВОСТРЯКОВ,

кандидат економічних наук,
декан факультету економіки та управління,
доцент кафедри менеджменту,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана
ORCID ID: [0000-0002-9030-6569](https://orcid.org/0000-0002-9030-6569)

МЕХАНІЗМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

Трансформування соціокультурного та криміногенного середовища зумовлює нагальність розроблення концептуально нових механізмів стратегічного управління, що забезпечують адаптивність, резильєнтність та прогностичну спроможність правоохоронних органів. Особливої уваги заслуговує дослідження проблематики інтеграції високотехнологічних інструментів, спрямованих на оптимізацію управлінських процесів й підвищення ефективності функціонування суб'єктів досудового розслідування у контексті глобалізованих викликів. Мета статті – визначити механізми стратегічного управління ефективністю діяльності правоохоронних органів та розробити практичні рекомендації щодо їх адаптації до сучасних викликів. Методологічна основа дослідження базується на міждисциплінарному синтезі методів структурно-функціонального аналізу, дескриптивного моделювання та прогностичного сценаріювання. Застосування таких підходів дозволяє оперувати складними багатоаспектними системами, розкриваючи їхню динаміку через призму стратегічних індикаторів та оцінки результативності.

Результати аналізу свідчать, що імплементація кібернетично-орієнтованих технологій, зокрема автоматизованих систем управління ін-

формаційними потоками, аналітичних платформ Big Data та елементів когнітивних обчислень, істотно розширює функціональні можливості правоохоронних органів. Стратегічна конвергенція управлінських інструментів із цифровими інноваціями сприяє підвищенню інституційної ефективності, інтегративності управлінських структур і рівня транспарентності.

У висновках обґрунтовано, що застосування механізмів стратегічного управління, основаних на діджиталізації та нормативно-процесуальній уніфікації, є визначальною передумовою досягнення ефективності та інституційної стійкості правоохоронної системи. Рекомендації щодо подальшої трансформації управлінських підходів включають розвиток висококваліфікованого кадрового потенціалу, запровадження інноваційних систем моніторингу та створення уніфікованих стандартів оцінки результативності.

Ключові слова: стратегія, управління результативністю, кримінальне провадження, органи досудового розслідування, цифровізація.

Larysa LIHONENKO,

Doctor of Economics, Professor of the Department of Business Economics and Entrepreneurship,
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

Oleksandr VOSTRIAKOV,

Candidate of Economic Sciences,
Dean of the Faculty of Economics and Management,
Associate Professor of the Department of Management,
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

MECHANISMS OF STRATEGIC PERFORMANCE MANAGEMENT FOR LAW ENFORCEMENT AGENCIES AMID CONTEMPORARY CHALLENGES

The transformation of sociocultural and criminogenic environments necessitates the development of conceptually new mechanisms of strategic management to ensure the adaptability, resilience, and predictive capacity of law enforcement agencies. Special attention is given to exploring the integration of advanced technological tools aimed at optimizing management processes and enhancing the operational efficiency of pre-trial investigation entities within the context of globalized challenges. The purpose of this article is to identify mechanisms for strategic performance management in

law enforcement agencies and develop practical recommendations for their adaptation to modern challenges. The relevance of the topic is underscored by the imperative to conceptualize and implement advanced paradigms of strategic governance, capable of augmenting the institutional resilience and operational efficacy of law enforcement agencies amidst the multifaceted and dynamically evolving spectrum of sociocultural and criminogenic challenges.

The methodological foundation of the study is based on an interdisciplinary synthesis of structural-functional analysis, descriptive modeling, and predictive scenario planning. The application of these approaches enables the management of complex, multifaceted systems by revealing their dynamics through the prism of strategic indicators and performance assessment.

The results of the analysis demonstrate that the implementation of cyber-oriented technologies, including automated information flow management systems, Big Data analytical platforms, and cognitive computing elements, significantly expands the functional capabilities of law enforcement agencies. The strategic convergence of management tools with digital innovations enhances institutional efficiency, managerial structure integration, and transparency levels.

The conclusions substantiate that the adoption of strategic management mechanisms based on digitalization and regulatory-procedural unification is a critical prerequisite for achieving efficiency and institutional resilience within the law enforcement system. Recommendations for further transformation of management approaches include the development of highly skilled personnel, the implementation of innovative monitoring systems, and the establishment of unified performance evaluation standards.

Keywords: strategy, performance management, criminal proceedings, pre-trial investigation bodies, digitalization.

Постановка проблеми. Механізми стратегічного управління ефективністю діяльності правоохоронних органів у контексті сучасних викликів формують поліваріантну систему, що характеризується високим ступенем концептуальної ускладненості та міждисциплінарної інтеграції. У межах такої системи ключову роль відіграє конструювання аналітично-прогностичних матриць, які спираються на принципи когнітивної ітеративності, аксіоматизації ризиків й стратифікації факторів, що зумовлюють ескалацію екзистенційних та структурних загроз [1, С. 37]. Глобалізаційні процеси, поліцентричність загроз та

інтенсифікація неконвенційних форм злочинності унеможливають застосування традиційних підходів до управління. У цих умовах необхідною є апробація адаптивних управлінських стратегем, які базуються на синергетичних моделях та враховують феномени поліструктурної динаміки. До таких належать системи проспективного моніторингу, що уможливають ранню детекцію аномальних тенденцій й їхню ретроспективну інтерпретацію через призму кореляційних взаємозв'язків [2, С. 347].

Інституційний дизайн правоохоронних органів потребує радикальної ревізії через призму інноваційної парадигматики. У цьому контексті особливого значення набуває імплементація концептів метагнучкості, які забезпечують мобільність організаційної архітекτονіки, зокрема через інтеграцію модулів гібридного управління, які адаптуються до латентних змін у зовнішньому середовищі. Така гнучкість є ключовою для забезпечення операційної стійкості системи, особливо в умовах турбулентності соціально-економічного простору.

Аксіологічний вимір управлінських механізмів також вимагає особливої уваги, оскільки саме через інституціоналізацію етичних й правових стандартів відбувається формування суспільної легітимності. Відповідно такий підхід передбачає запровадження алгоритмів нормативної транспарентності, що дозволяють оптимізувати підзвітність правоохоронних органів, одночасно мінімізуючи ризики бюрократичної інерції та системної корупції [3, С. 203 – 204]. Окремим вектором дослідження є застосування інноваційних технологій, таких як аналітичні платформи, алгоритмічні інтерфейси й автоматизовані системи стратегічного прогнозування. Використання методологій, зокрема нейромережевого аналізу та обробки великих даних, уможливує створення мультифакторних моделей для прогнозування сценаріїв розвитку безпекових ситуацій [2, С. 351]. Однак зазначені технології потребують нормативно-правової екстраполяції, яка враховує аспекти інформаційної суверенності та забезпечує захист конфіденційності.

Сучасна парадигма стратегічного управління в правоохоронній сфері є інтегративним синтезом когнітивно-аналітичних, технологічних й нормативно-правових підходів, які забезпечують стійкість інституцій до викликів глобального масштабу. Лише шляхом консолідації інноваційних рішень, глибокого методологічного переосмислення та адаптації до мінливих умов можна забезпечити належний рівень ефективності та суспільної релевантності правоохоронної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Механізми стратегічного управління ефективністю діяльності правоохоронних органів у контексті сучасних викликів формують фундаментальну проблематику, що перебуває на перетині наукових дискурсів управління, юриспруденції та суспільних трансформацій. Джакомасі А., Броді Д. [1], Голдстайн Р., Йю Х., Санчес М. [8], Савчук Р. [21], Свіммер Е. [5], Федчак І. [17] відзначають, що інтенсифікація глобалізаційних процесів, гетерогенність соціально-політичного середовища та ускладнення криміногенних загроз актуалізують потребу у створенні полісистемних моделей управління, які базуються на інтеграції адаптивних, аналітично-прогностичних та інноваційно-когнітивних компонентів. Застосування полірефлексивного підходу дозволяє враховувати взаємозв'язок між стратегічними детермінантами управління та функціональною результативністю інституцій правоохоронної системи.

Особливу увагу привертають питання кодифікації аналітичних методологій, що сприяють побудові інтегративного підходу до стратегічного планування та моніторингу. Алам М., Кабір М. [18], Беннет-Мозес Л., Сандерс К., Вестон К. [14], Брімбал Л. [20], Галунко В. [2], Дрю Дж. М., Мартін С. [6] зауважують, що трансдисциплінарний характер таких підходів уможливорює використання методів моделювання складних систем, враховуючи мультифакторні впливи, зокрема технологічні інновації, епістемологічні зміни у правовому полі та соціальні резонанси. У цьому контексті акцент переноситься на формування управлінських механізмів, що ґрунтуються на метрикалізації результатів діяльності, які співвідносяться з параметрами соціальної легітимності та публічної підзвітності.

В решті-решт, механізми стратегічного управління ефективністю набувають своєї завершеності через синтез аксіологічного й прагматичного аспектів. Адеусі А., Узугбо Н., Ікегву К. Г. [16], Кубаєнко А. [4], Лікарчук Н., Савосько Т. [7], Літсі Б., Гігал С. [19] наголошують, що імплементація принципів стратегічного антикризового менеджменту, включно з процедурою реінжинірингу процесів та концептуальною реструктуризацією операційних підходів, стає необхідною умовою для забезпечення резильєнтності правоохоронних органів. Таким чином, урахування ендогенних й екзогенних детермінант ефективності дозволяє адаптувати правоохоронну систему до мінливих умов соціальної та правової реальності.

Мета статті – визначити механізми стратегічного управління ефективністю діяльності правоохоронних органів та розробити практичні рекомендації щодо їх адаптації до сучасних викликів.

Виклад основного матеріалу. Феномен управління ефективністю функціонування правоохоронних інституцій корелює з багаторівневою системою детермінант, котрі охоплюють правові, соціально-культурні, організаційно-адміністративні та когнітивно-психологічні складники [4, С. 13]. Вказаний процес передбачає імплементацію синергетичного підходу, що базується на комплексній інтеграції аксіологічних, нормативних й прагматичних чинників, котрі забезпечують гармонізацію внутрішньоорганізаційних процесів із динамічними трансформаціями соціуму. Роль дискурсивного конструювання в контексті правозастосування набуває виняткової значущості, формуючи підвалини адаптивності та резиліентності органів. Методологічна архітектоніка управлінських стратегій у цій сфері спирається на принципи системно-динамічного аналізу, прогнозно-аналітичних моделей і мультифакторного підходу. Вагомим концептуальним елементом є використання інструментарію структурно-функціонального аналізу, що дозволяє не лише ідентифікувати латентні слабкі ланки в організаційній структурі, але й проектувати адаптаційні механізми, здатні досягати прецизійної оптимізації [5, С. 627].

Важливим вектором є аксіоматизація управлінської культури, орієнтованої на підвищення рівня інституційної компетентності та нормативно-ціннісної інтегрованості, – така культура слугує елементом, що мінімізує ризики дисфункціональності, посилюючи соціальну легітимність правоохоронної діяльності. Адже когнітивна рефлексія управлінських рішень, поєднана з ідеями інноваційності та евристичної трансформації, формує підвалини для створення адаптивно-прогнозних механізмів, здатних відповідати викликам техногенно-інформаційної епохи [6, С. 17]. Детермінованість управлінської ефективності обумовлюється також механізмами постійного моніторингу, котрі здійснюють комплексну верифікацію ключових показників результативності. Використання когнітивно-аналітичних платформ дозволяє забезпечувати пролонговану стійкість інституційної системи, виявляючи латентні ризики та потенціал до удосконалення [7]. У контексті глобальних соціально-економічних турбулентностей формування інтегрованих систем управління є ключовим чинником забезпечення стабільності та безперервності функціонування правоохоронних органів.

Стратегічне управління ефективністю функціонування органів досудового розслідування детермінується необхідністю апробації багаторівневих механізмів, що базуються на синкретичній інтегра-

ції нормативно-правового моделювання, структурно-інституційної адаптивності та інноваційно-технологічного прогресу [8, С. 11]. Умови сучасної глобалізації, поєднані з експоненційним зростанням криміногенних ризиків, зумовлюють актуальність трансформації управлінських процесів у площині забезпечення кримінального правосуддя, що імперативно закріплено у ст. 1 Кримінального процесуального кодексу України [9] та низці міжнародних нормативно-правових актів, зокрема The Declaration of the Hague [10], щодо верховенства права. Першочерговим елементом зазначеної трансформації є інституціоналізація механізмів багатофакторного аналізу ефективності, що ґрунтується на методології прогнозно-аналітичного моделювання. Використання сучасних аналітичних платформ, оснащених технологіями штучного інтелекту, уможлиблює ідентифікацію латентних залежностей між динамікою кримінальної активності та результативністю правозастосовної діяльності. Наприклад, створення профілів поведінкових моделей злочинців шляхом аналізу великих даних корелюється з положеннями Convention on Cybercrime [11] та стратегічними завданнями програми «Україна 2030: доктрина збалансованого розвитку» [12].

Наступним аспектом є нормативно-правова раціоналізація, яка передбачає перегляд та оптимізацію існуючих регуляторних актів у світлі принципів гармонізації із міжнародними стандартами. Компаративний аналіз законодавства України та ЄС свідчить про необхідність імплементації положень таких директив, як Directive 2014/41/EU [13] на розслідування, з метою уніфікації процедур міжнародної співпраці у кримінальних провадженнях. Цей процес уможлиблює формування єдиного правового поля, що дозволяє інтегрувати національні слідчі органи у глобальну систему кримінального правосуддя.

Третій механізм орієнтований на технологічну еволюцію правоохоронної діяльності через тотальну цифровізацію адміністративно-процесуальних функцій. Введення інтегрованих інформаційних платформ, таких як автоматизовані системи управління доказовою базою, дозволяє оптимізувати процеси досудового розслідування, знижуючи суб'єктивність та імовірність процесуальних порушень [14, С. 537]. Наприклад, використання автоматизованих систем типу «Custody Records» сприяє забезпеченню прозорості фіксації дій з підозрюваними особами, що відповідає міжнародним стандартам запобігання тортурам, закріпленим у Optional Protocol to the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment [15].

Ключовою складовою є розбудова інституційної архітектоники, спрямованої на підвищення компетентності кадрового складу. Впровадження навчально-просвітницьких програм, орієнтованих на розвиток професійних навичок в умовах цифровізації, сприяє формуванню нової парадигми професійної підготовки правоохоронців. Згідно з рекомендаціями Глобальної мережі боротьби з корупцією (Global Anti-Corruption Network), інтеграція електронних ресурсів у процес підготовки забезпечує системне оновлення методик навчання відповідно до новітніх викликів [16, С. 71]. П'ятий механізм передбачає акцентуацію на координаційно-інтеграційному аспекті міжвідомчої співпраці. Умови динамічної злочинності, зокрема у сферах кіберзлочинів та фінансових махінацій, детермінують необхідність створення багаторівневих міжвідомчих платформ, які консолідують зусилля органів досудового розслідування, прокуратури та експертних інституцій [17, С. 51– 52].

Фінальний акцент зосереджується на формуванні механізмів забезпечення підзвітності та прозорості діяльності правоохоронних органів. Використання електронних систем моніторингу процесуальних дій та створення цифрових платформ для інформування громадськості про результати діяльності органів досудового розслідування формує новий рівень довіри громадян до системи правопорядку [16, С. 76]. На нашу думку, стратегічні механізми управління ефективністю діяльності органів досудового розслідування становлять багаторівневу систему, що поєднує нормативно-правові інновації, цифрову трансформацію та інституційні реформи. Така полікомпонентність сприяє забезпеченню стійкості функціонування системи кримінального правосуддя в умовах сучасних викликів, одночасно гарантуючи дотримання принципів верховенства права та соціальної справедливості.

У дискурсивній площині стратегічного адміністрування ефективності функціонування правоохоронних інституцій особливого значення набуває концептуалізація багатоконпонентних механізмів управлінського регулювання, адаптованих до умов сучасних мультиаспектних викликів. Глобалізаційні тенденції, зростання криміногенної динаміки, а також цифровізація суспільно-правового середовища обумовлюють необхідність побудови інтегрованої архітектоники управлінських підходів, що здатні забезпечити стійкість й прогресивну адаптивність правоохоронних процесів [18, С. 1781]. Зокрема, предметом системного аналізу стає розробка поліструктурних управлінських механізмів, які мають бути націлені на гармонізацію міжвідомчої взаємодії, вдосконалення процесуальної ефективності й

інтеграцію новітніх цифрових рішень [19, С. 80]. Такий підхід вимагає врахування стохастичних процесів та застосування когнітивно-орієнтованих технологій аналізу, які дозволяють моделювати багаторівневі сценарії управлінських впливів у динамічних й непередбачуваних умовах сучасного середовища.

Розроблена нами таблиця 1 відображає структурну ієрархію ключових детермінант, що формують методологічні, технологічні та нормативно-правові засади управління результативністю діяльності правоохоронних органів. Кожна із зазначених складових орієнтована на досягнення стійкої конвергенції між стратегічними цілями, ресурсним потенціалом та очікуваними результатами, враховуючи складність та різноманітність соціально-економічних, криміногенних й технічних факторів. Таблиця систематизує інформацію відповідно до основних елементів стратегічного управління, акцентуючи увагу на функціонально-параметричних характеристиках кожного механізму, трансформаційних впливах на результативність й рекомендованих напрямках вдосконалення. Вона покликана стати базисом для формування системних рішень, здатних забезпечити ефективне реагування правоохоронних органів на складні виклики сучасного світу.

Таблиця 1. Поліфункціональна архітектура стратегічного управління результативністю операційно-адміністративної діяльності правоохоронних інституцій в контексті мультивекторних сучасних викликів

Детермінанти стратегічної парадигми	Функціонально-параметрична характеристика механізмів	Трансформаційний вплив на ефективність оперативної службової діяльності	Пріоритетні вектори імплементаційного вдосконалення
Методологічна стратифікація	Впровадження інноваційних когнітивно-системних моделей прогнозування на базі мультисекторного аналізу; використання структурованого моделювання стохастичних процесів для аналізу криміногенних загроз.	Інтенсифікація стратегічної адаптивності управлінських процесів; зниження впливу латентних загроз; підвищення точності планування в умовах невизначеності.	Реалізація програмного забезпечення «Analytica Framework» та «Risk Forecaster AI»; гармонізація аналітичних інструментів із сучасними теоріями імовірності й кібернетики.

Продовження таблиці 1

Детермінанти стратегічної парадигми	Функціонально-параметрична характеристика механізмів	Трансформаційний вплив на ефективність оперативно-службової діяльності	Пріоритетні вектори імплементаційного вдосконалення
Цифрова трансформація процесів регуляції	Інтеграція кіберфункціональних рішень для адміністрування кримінальних проваджень; впровадження алгоритмів гіперавтоматизації досудових процедур із застосуванням передових криптографічних технологій.	Мінімізація тимчасових витрат на адміністрування; підвищення надійності систем прийняття рішень; посилення кібербезпеки даних кримінальних проваджень.	Використання платформ «Palantir Foundry» та «IBM Watson Discovery»; адаптація хмарних сервісів до потреб органів кримінальної юстиції; імплементація модулів «SecureDataHub» для транскордонного обміну оперативними даними.
Сценарно-імітаційна стратиграфія	Конструювання сценарних матриць стратегічного реагування; використання динамічних моделей для аналізу нелінійних криміногенних факторів; розробка поліваріантних стратегій антикризового управління.	Збільшення передбачуваності кризових явищ; підвищення точності прогнозування у складних соціально-правових умовах; зниження ступеня ризиків у довгостроковій перспективі.	Інтеграція програмного забезпечення «Dynamic Scenario Mapper» та «Crisis Navigator AI»; впровадження систем «Risk Matrix Integrator» для візуалізації ризиків; розробка систем прогнозування на основі адаптивних алгоритмів глибокого навчання.
Кваліметрична оптимізація людського капіталу	Застосування теоретико-ігрових підходів до оцінки професійної компетентності співробітників; впровадження персоналізованих траєкторій розвитку кваліфікації на основі багаторного моделювання мотиваційних механізмів.	Розвиток мультифункціонального потенціалу кадрового складу; посилення інтеграційної спроможності колективів; підвищення результативності виконання завдань оперативного й стратегічного характеру.	Використання тренажерів «LawSim Pro» для моделювання реальних ситуацій; впровадження інструментів «AI-Powered Skills Evaluator»; організація міжвідомчих симуляцій із застосуванням платформ «Integrated Forensic Training Suite».

Закінчення таблиці 1

Детермінанти стратегічної парадигми	Функціонально-параметрична характеристика механізмів	Трансформаційний вплив на ефективність оперативно-службової діяльності	Пріоритетні вектори імплементаційного вдосконалення
Юридично-нормативна еволюція	Консолідація регулятивної бази через імплементацію міжнародних стандартів; розробка адаптивно-динамічних правових регламентів; оптимізація процесуальної архітектури шляхом інтеграції гнучких механізмів правової визначеності.	Зменшення ймовірності правових колізій; підвищення правової прозорості управлінських процесів; забезпечення довготривалої стабільності правових механізмів.	Реалізація платформ «LegisSync AI» для інтеграції змін законодавства; впровадження «Adaptive Regulation Framework»; автоматизація аналізу нормативної бази за допомогою «Legal Insight 360».
Антикризове адміністрування й модерація	Формування спеціалізованих центрів стратегічного реагування; впровадження кіберфізичних систем моніторингу екстраординарних ситуацій; запровадження комунікативних стратегій кризового менеджменту з акцентом на прозорість процесів.	Забезпечення стабільності управлінських рішень навіть у кризових умовах; формування довіри громадськості до діяльності правоохоронних органів; мінімізація наслідків деструктивних явищ.	Впровадження програм «Crisis Response Suite» та «Emergency Insights Platform»; використання алгоритмів прогнозування у форматі «Predictive Stability Tracker»; організація навчання у рамках співпраці з міжнародними антикризовими структурами

У межах стрімкої трансформації суспільно-політичних реалій та технологічних парадигм, актуалізується імператив формування концептуально-інтегрованих механізмів стратегічного управління, спрямованих на підвищення результативності функціонування правоохоронних структур. Векторна спрямованість таких механізмів повинна враховувати багатофакторні взаємозв'язки між динамікою кримінального ландшафту та еволюцією цифрових інструментів, що дозволяють

ідентифікувати латентні загрози та конструювати адаптивні управлінські рішення [18, С. 1787]. Головними пріоритетами у виробленні ефективних стратегічних підходів постає імплементація синергетичних моделей управління результативністю, які уможливають комплексний моніторинг багатопараметричних індикаторів та кореляцію їх із довгостроковими стратегічними цілями. Центральне місце у цьому контексті займає розробка прогностичних матриць, що інтегрують алгоритмічний аналіз великих масивів даних, ймовірнісні моделі прогнозування та методи системної динаміки.

В умовах домінування інформаційного суспільства, впровадження інтегрованих цифрових екосистем у діяльність органів досудового розслідування є аксіологічною вимогою часу. Консолідація розрізних інформаційних сегментів у межах єдиної платформи сприяє не лише оптимізації координаційних процесів, але й формуванню інноваційної інфраструктури для оперативної аналітики, з урахуванням вимог до конфіденційності та безпеки даних.

Вагомою складовою механізмів стратегічного управління є трансформація професійних компетенцій кадрового потенціалу, що передбачає культивування інтердисциплінарних знань у галузях кримінології, правової аналітики, інформаційної безпеки та управлінських технологій. Особлива увага повинна бути сконцентрована на формуванні когнітивної стійкості до швидкоплинних змін у середовищі безпеки та здатності до прийняття оптимальних рішень у кризових ситуаціях. Ключовим аспектом удосконалення стратегічного управління стає створення нормативно-регулятивного середовища, здатного забезпечити гармонізацію між технологічними інноваціями та етичними вимогами до захисту прав громадян [20]. Зокрема важливість отримує розробка правових механізмів, які регулюють використання штучного інтелекту, систем розпізнавання образів та інструментів кібермоніторингу в контексті дотримання принципів прозорості, пропорційності та легітимності [21, С. 140].

Синтез зазначених підходів уможливорює конструювання цілісної системи стратегічного управління ефективністю, яка не лише резонує з викликами сучасності, але й передбачає їх еволюцію у середньостроковій та довгостроковій перспективі.

Висновки та пропозиції. У контексті деконструкції онтологічних та епістемологічних засад стратегічного управління ефективністю правоохоронних інституцій, особливого значення набуває трансдисциплінарний аналіз, що дозволяє виявити латентні кореляції

між інституційними, нормативними та соціодинамічними аспектами. Врахування поліфакторної природи феномену ефективності вимагає застосування ітеративних методик адаптивного моделювання, здатних враховувати контингентні та стохастичні характеристики зовнішнього середовища. Актуалізація управлінських механізмів потребує впровадження реляційно-діалектичних підходів, спрямованих на формування синергійних структур, що оптимізують функціональність організаційних архітектур. Центральну роль у цьому відіграє застосування прогностичних моделей, оснований на комбінаторному аналізі високодименсійних даних, які дозволяють ідентифікувати системні дисфункції та інтерпретувати їх через призму аксіоматичних принципів стратегічного менеджменту.

Проблематика стратегічного управління в умовах експоненціального ускладнення соціотехнічних систем вимагає розширення евристичного горизонту через інтеграцію парадигм системного синергізму та нелінійного аналізу. Застосування технологічних інновацій, таких як квантові обчислення та інтелектуальні алгоритми, здатних забезпечити рекурентну оптимізацію управлінських рішень, створює передумови для формування метастабільних механізмів, що корелюють із глобальними викликами.

У сфері досудового розслідування стратегія управління результативністю потребує реінтерпретації через призму цифровізації, яка виступає імперативом сучасного кримінального провадження. Впровадження інноваційних технологій у механізми забезпечення правосуддя створює передумови для підвищення ефективності слідчих дій та уніфікації процедурного менеджменту. Використання аналітичних платформ на основі штучного інтелекту, автоматизованих систем управління інформаційними потоками та алгоритмів великих даних здатне знизити ймовірність процесуальних похибок і покращити прогнозування розв'язання кримінальних справ. Водночас цифровізація потребує створення нормативно-концептуального каркасу, який забезпечить баланс між технологічною інноваційністю та захистом основоположних прав й свобод особи. Детермінанти результативності досудового розслідування також мають враховувати соціокультурну динаміку, яка впливає на сприйняття цифрових інструментів у правозастосуванні. Формування стратегій, які ґрунтуються на синтезі технократичних підходів із гуманістично-правовою парадигмою, здатне забезпечити інтегральність та адаптивність кримінального провадження до викликів сучасності.

Подальші розвідки у даній площині мають спрямовуватися на розробку парадигматично нових концептів метауправління, які інтегрують принципи складності, багаторівневості та динамічної адаптивності. Особливий акцент варто зробити на вивченні ентропійних процесів у соціальних системах, що впливають на ефективність правоохоронної діяльності, а також на дослідженні можливостей когнітивно-структурного моделювання стратегічних сценаріїв. У цьому аспекті вагоме значення матиме побудова комплементарних методологій, які забезпечать системне унаочнення глибинних взаємозалежностей між управлінськими рішеннями та їх довготривалими наслідками.

© **Лігоненко Л.О., Востряков О.В., 2024**

ЛІТЕРАТУРА

1. Giacomazzi A. L., Brody D. C. The effectiveness of external assessments in facilitating organizational change in law enforcement. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*. 2004. Vol. 27. No. 1. Pp. 37 – 55.
2. Halunko V., et al. International experience in assessing the effectiveness of law enforcement agencies in crime prevention. *Cuestiones Políticas*. 2021. Vol. 39. No. 68. Pp. 343 – 355.
3. Кубаєнко А. В. Інформаційно-аналітичне забезпечення оцінки ефективності діяльності правоохоронних органів: погляд на проблему. *Київський часопис права*. 2023. № 1. С. 202 – 208.
4. Кубаєнко А. В. Ефективність адміністрування в органах Національної поліції: алгоритм оцінки. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2023. Том 6. № 2. С. 11 – 17.
5. Swimmer E. Measurement of the effectiveness of urban law enforcement: a simultaneous approach. *Southern Economic Journal*. 1974. Pp. 618 – 630.
6. Drew J. M., Martin S. Mental health and wellness initiatives supporting United States law enforcement personnel: The current state-of-play. *Journal of Community Safety and Well-Being*. 2023. Vol. 8. Suppl_1. Pp. 12 – 22.
7. Likarchuk N., Savosko T. Principles of formulating the information policy of the EU as a unified governance system. *Економіка. Управління. Інновації*. 2024. Випуск 2 (35). URL: <http://eprints.zu.edu.ua/41985/1/18.pdf>.
8. Goldstein R., Sances M. W., You H. Y. Exploitative revenues, law enforcement, and the quality of government service. *Urban Affairs Review*. 2020. Vol. 56. No. 1. Pp. 5 – 31.

9. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>.
10. The Declaration of the Hague. *Cambridge University Press*. 1989. Vol. 28. No. 5. Pp. 1308 – 1310.
11. Convention on Cybercrime 23.11.2001 URL: <https://www.coe.int/en/web/cybercrime/the-budapest-convention>.
12. УКРАЇНА 2030: Доктрина збалансованого розвитку. Видання друге. Львів: Кальварія, 2017. 164 с.
13. Directive 2014/41/EU of the European Parliament and of the Council of 3 April 2014 regarding the European Investigation Order in criminal matters URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex:32014L0041>.
14. Weston C., Bennett-Moses L., Sanders C. The changing role of the law enforcement analyst: Clarifying core competencies for analysts and supervisors through empirical research. *Policing and Society*. 2020. Vol. 30. No. 5. Pp. 532 – 547.
15. Optional Protocol to the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment. 18 December 2002. URL: <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/optional-protocol-convention-against-torture-and-other-cruel>.
16. Uzougbo N. S., Ikegwu C. G., Adewusi A. O. International enforcement of cryptocurrency laws: jurisdictional challenges and collaborative solutions. *Magna Scientia Advanced Research and Reviews*. 2024. Vol. 11. No. 1. Pp. 68 – 83.
17. Федчак І. Організаційні етапи реалізації моделі підзвітності Comp-Stat у діяльності правоохоронних органів. *Law. State. Technology*. 2023. № 2. С. 50 – 56.
18. Kabir M. S., Alam M. N. IoT, Big Data and AI Applications in the Law Enforcement and Legal System: A Review. *International Research Journal of Engineering and Technology (IRJET)*. 2023. Vol. 10. No. 5. Pp. 1777 – 1789.
19. Hilal S., Litsey B. Reducing police turnover: Recommendations for the law enforcement agency. *International Journal of Police Science & Management*. 2020. Vol. 22. No. 1. Pp. 73 – 83.
20. Brimbal L., et al. Evaluating the benefits of a rapport-based approach to investigative interviews: A training study with law enforcement investigators. *Law and Human Behavior*. 2021. Vol. 45. No. 1. Pp. 55. URL: https://www.researchgate.net/profile/Christian-Meissner-2/publication/350157372_Evaluating_the_benefits_of_a_rapport-based_approach_to_investigative_interviews_A_training_study_with_law_enforcement_investigators/links/6053b54e299bf17367523ff6/Evaluating-the-Benefits-of-a-Rapport-Based-Approach-to-Investigative-Interviews-A-Training-Study-With-Law-Enforcement-Investigators.pdf.
21. Савчук Р. М. Адміністративно-правові форми оцінювання ефективності діяльності правоохоронних органів: поняття та класифікація. *Правовий часопис Донбасу*. 2022. Том 1. № 4. С. 138 – 142.

REFERENCES

1. Giacomazzi, A. L., & Brody, D. C. (2004). The effectiveness of external assessments in facilitating organizational change in law enforcement. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*. 27(1). Pp. 37 – 55.
2. Halunko, V., et al. (2021). International experience in assessing the effectiveness of law enforcement agencies in crime prevention. *Cuestiones Políticas*. 39(68). Pp. 343 – 355.
3. Kubayenko, A. V. (2023). Informatsiino-analitychne zabezpechennia otsinky efektyvnosti diialnosti pravookhoronnykh orhaniv: pohliad na problemu [Information and analytical support for assessing the effectiveness of law enforcement agencies: A perspective on the issue]. *Kyivskyyi Chasopys Prava*. No 1. Pp. 202 – 208.
4. Kubayenko, A. V. (2023). Efektyvnist administruvannia v orhanakh Natsionalnoi politsii: alhorytm otsinky [Efficiency of administration in the National Police: An evaluation algorithm]. *Ukrainska Politseistyka: Teoriia, Zakonodavstvo, Praktyka*. No 6(2). Pp. 11 – 17.
5. Swimmer, E. (1974). Measurement of the effectiveness of urban law enforcement: A simultaneous approach. *Southern Economic Journal*. Pp. 618 – 630.
6. Drew, J. M., & Martin, S. (2023). Mental health and wellness initiatives supporting United States law enforcement personnel: The current state-of-play. *Journal of Community Safety and Well-Being*, 8(Suppl_1). Pp. 12 – 22.
7. Likarchuk, N., & Savosko, T. (2024). Principles of formulating the information policy of the EU as a unified governance system. *Ekonomika. Upravlinnia. Innovatsii*. No 2(35). Retrieved from <http://eprints.zu.edu.ua/41985/1/18.pdf>
8. Goldstein, R., Sances, M. W., & You, H. Y. (2020). Exploitative revenues, law enforcement, and the quality of government service. *Urban Affairs Review*. No 56(1). Pp. 5 – 31.
9. Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrainy [Criminal Procedural Code of Ukraine] vid 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>.
10. The Declaration of The Hague (1989). *Cambridge University Press*. Vol. 28. No. 5. Pp. 1308 – 1310.
11. Convention on Cybercrime 23.11.2001 URL: <https://www.coe.int/en/web/cybercrime/the-budapest-convention>.
12. UKRAJINA 2030: Doktryna zbalansovanoho rozvytku [UKRAINE 2030: Doctrine of Balanced Development] (2017). Vydannia druhe. L'viv: Kalvariia. 164 p.
13. Directive 2014/41/EU of the European Parliament and of the Council of 3 April 2014 regarding the European Investigation Order in criminal matters URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex:32014L0041>.
14. Weston, C., Bennett-Moses, L., & Sanders, C. (2020). The changing role of the law enforcement analyst: Clarifying core competencies for analysts

and supervisors through empirical research. *Policing and Society*. No 30(5). Pp. 532 – 547.

15. Optional Protocol to the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment. 18 December 2002. URL: <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/optional-protocol-convention-against-torture-and-other-cruel>.

16. Uzougbo, N. S., Ikegwu, C. G., & Adewusi, A. O. (2024). International enforcement of cryptocurrency laws: Jurisdictional challenges and collaborative solutions. *Magna Scientia Advanced Research and Reviews*. No 11(1). Pp. 68 – 83.

17. Fedchak, I. (2023). Orhanizatsiini etapy realizatsii modeli pidzvitnosti CompStat u diialnosti pravookhoronnykh orhaniv [Organizational stages of implementing the CompStat accountability model in law enforcement]. *Law. State. Technology*. No 2. Pp. 50 – 56.

18. Kabir, M. S., & Alam, M. N. (2023). IoT, Big Data and AI Applications in the Law Enforcement and Legal System: A Review. *International Research Journal of Engineering and Technology (IRJET)*. No 10(5). Pp. 1777 – 1789.

19. Hilal, S., & Litsey, B. (2020). Reducing police turnover: Recommendations for the law enforcement agency. *International Journal of Police Science & Management*. No 22(1). Pp. 73 – 83.

20. Brimbal, L., et al. (2021). Evaluating the benefits of a rapport-based approach to investigative interviews: A training study with law enforcement investigators. *Law and Human Behavior*, 45(1), 55. Retrieved from https://www.researchgate.net/profile/Christian-Meissner-2/publication/350157372_Evaluating_the_benefits_of_a_rapport-based_approach_to_investigative_interviews_A_training_study_with_law_enforcement_investigators/links/6053b54e299bf17367523ff6/Evaluating-the-Benefits-of-a-Rapport-Based-Approach-to-Investigative-Interviews-A-Training-Study-With-Law-Enforcement-Investigators.pdf.

21. Savchuk, R. M. (2022). Administratyvno-pravovi formy otsiniuvannya efektyvnosti diialnosti pravookhoronnykh orhaniv: poniattia ta klasyfikatsiia [Administrative and legal forms of assessing the effectiveness of law enforcement agencies: Concept and classification]. *Pravovyi Chasopys Donbasu*. No 1(4). Pp. 138 – 142.

СТАТТЯ НАДІЙШЛА 15.12.24.

ОПУБЛІКОВАНА В АВТОРСЬКІЙ РЕДАКЦІЇ.